REGLUGERÐ

um alifuglarækt og ráðstafanir gegn kjúklingasótt og öðrum sjúkdómum alifugla.

I. KAFLI
Orðaskýringar og yfirstjórn.

1. gr.
Orðaskýringar.

1.1. Merking orða í reglugerð þessari er sem hér segir:
Alifugl: Hænsnfugl, alinn til framleiðslu á kjöti og eggjum, svo og kalkúnar, endur og gæsir.

Alifuglabú: Staður ásamt nauðsynlegum húsakynnum og búnaði, þar sem stunduð er alifuglarækt. Bú með færri en 50 fugla eða ársframleiðslu sem svarar 800 kg af eggjum, eru hér undanskilin.

Dýralæknir alifuglasjúkdóma: Dýralæknir sem hefur aflað sér staðgóðrar sérþekkingar í sjúkdómdum og eldi alifugla að loknu dýralæknisprófi.

Foreldrafuglar: Stofnfuglar af holda- og varphænsnakyni, sem notaðir eru til framleiðslu á útungunareggjum.

Kjúklingar: Alifuglar af holdakyni sem slátrað er til neyslu yngri en 12 vikna.

Útungunarstöð: Staður, ásamt nauðsynlegum húsakosti og búnaði, þar sem stunduð er útungun á alifuglaeggjum í vélum, hvort heldur ungarnir eru ætlaðir til sölu eða til nota á eigin búi.

Varphænsni: Alifuglar sem notaðir eru til framleiðslu á neyslueggjum.

2. gr.
Yfirstjórn o.fl.

2.1. Landbúnaðarráðherra fer með yfirstjórn þeirra mála sem reglugerð þessi tekur til. Yfirdýralæknir skal vera ráðherra til aðstoðar og ráðuneytis og hafa undir sinni stjórn dýralækni alifuglasjúkdóma. Dýralæknir alifuglasjúkdóma skal í samvinnu við héraðsdýralækna sinna vörnum, sjúkdómsgreiningu og reglubundnu eftirliti varðandi alifuglasjúkdóma.
2.2. Dýralæknir alifuglasjúkdóma skal með almennri fræðslu og leiðbeiningastarfi leitast við að auka skilning manna á alifuglasjúkdómum, vörnum gegn þeim og því tjóni sem þeir geta valdið.
2.3. Dýralæknir alifuglasjúkdóma skal halda skrá yfir útungunarstöðvar og alifuglabú. Þar skal tilgreind stærð, aðstaða, útbúnaður og framleiðslugeta.
2.4. Dýralæknir alifuglasjúkdóma svo og héraðsdýralæknar eða fulltrúar þeirra skulu hafa frjálsan aðgang að útungunarstöðvum og alifuglabúum og er rekstraraðilum skylt að veita þessum aðilum allar nauðsynlegar upplýsingar um búreksturinn.
2.5. Héraðsdýralæknar skulu í samvinnu við dýralækni alifuglasjúkdóma hafa vakandi auga með rekstri alifuglabúa hver í sínu umdæmi. Þeir skulu sinna reglubundnu heibrigðiseftirliti og sýnatöku eins og nánar er mælt fyrir um í reglugerð þessari. Héraðsdýralæknar skulu tilkynna yfirdýralækni og dýralækni alifuglasjúkdóma þegar í stað ef upp kemur grunur um alvarlegan sjúkdóm í alifuglum í umdæmi þeirra.
2.6. Í lok hvers árs skulu héraðsdýralæknar og dýralæknir alifuglasjúkdóma senda yfirdýralækni yfirlit um störf sín er varða alifuglasjúkdóma.

II. KAFLI
Rannsóknir á sýnum og meðferð sjúkdóma.

3. gr.
Rannsóknir á sýnum.

3.1. Dýralæknir alifuglasjúkdóma rannsakar í samráði við yfirdýralækni, sýni sem eru tekin við reglubundið eftirlit í útungunarstöðvum og á alifuglabúum, ásamt sýnum sem tekin eru vegna gruns um sjúkdóma, sem kunna að koma upp.
3.2. Eigendum útungunarstöðva og alifuglabúa ber að greiða þann kostnað sem sýnatöku og rannsókn vegna reglubundins eftirlits kann að fylgja, samkvæmt gjaldskrá sem landbúnaðarráðuneytið samþykkir.

4. gr.
Meðferð sjúkdóma.

4.1. Forráðamanni alifuglabús er skylt að tilkynna héraðsdýralækni þegar í stað ef vart verður við óeðlileg vanhöld á búinu. Hann skal þá, svo fljótt sem auðið er, kanna hvaða orsakir liggja að baki. Eiganda er skylt að afhenda héraðsdýralækni nauðsynleg sýni til rannsóknar, ásamt ítarlegum upplýsingum um aðdraganda og sjúkdómseinkenni.
4.2. Ef upp kemur grunur um alvarlegan smitsjúkdóm skal héraðsdýralæknir þegar í stað tilkynna það yfirdýralækni og dýralækni alifuglasjúkdóma.
4.3. Komi upp alvarlegur smitsjúkdómur eða grunur um smitsjúkdóm að mati héraðsdýralæknis eða dýralæknis alifuglasjúkdóma er þeim heimilt að banna þegar í stað hvern þann samgang við önnur bú eða staði sem valdið gætu dreifingu á smiti frá búinu. Jafnframt skulu þeir hlutast til um að sjúkdómsgreiningu sé hraðað svo sem kostur er. Dýralæknir alifuglasjúkdóma skal í samráði við yfirdýralækni jafnskjótt og við verður komið gera tillögur til landbúnaðarráðherra um nauðsynlegar ráðstafanir til að hefta útbreiðslu sjúkdómsins.
4.4. Reynist nauðsynlegt að beita lyfjagjöf, ónæmisaðgerðum eða víðtækri hreinsun og sótthreinsun í baráttu við sjúkdóm á alifuglabúi skal héraðsdýralæknir hafa eftirlit með framkvæmd verksins í samráði við dýralækni alifuglasjúkdóma. Forráðamaður búsins skal leggja fram nægjanlega aðstoð á sinn kostnað svo verkið gangi án ónauðsynlegra tafa. Búið ber allan kostnað af aðgerðum sem þessum.

III. KAFLI.
Varnir gegn kjúklingasótt.

5. gr.

5.1. Á búum þeim sem afhenda útungunaregg eða unga til lífs skulu fara fram blóðprófanir vegna kjúklingasóttar á hænsnum eldri en 6 mánaða. Sýni blóðprófun að í hænsnastofninum leynist smitberar skal stöðva afhendingu útungunareggja eða sölu unga frá búinu, en eiganda skal gefinn kostur á nýrri blóðprófun að þremur mánuðum liðnum. Þau hænsni sem svara jákvætt skulu fjarlægð án tafar úr hænsnabúinu og slátrað jafnskjótt og kostur er. Sýking skal staðfest með sýklarannsókn. Að loknu blóðprófi skal sá sem það framkvæmir gefa eiganda eða umboðsmanni hans vottorð um árangur prófanna.
5.2. Vottorð skoðunarmanns gildir í 12 mánuði frá útgáfudegi, en fellur að þeim tíma liðnum úr gildi uns prófað hefur verið að nýju og er útungun óheimil þann tíma.
5.3. Hafi hænsni á búi sýnt neikvæða útkomu við blóðprófanir tvisvar í röð með eins árs millibili er skoðunarmanni leyfilegt að gefa út vottorð er gildi í tvö ár frá útgáfudegi. Sýni hænsnastofn búsins framvegis neikvæða útkomu, er eiganda eigi skylt að láta prófa hænsni sín nema annað hvert ár. Er þá nægjanlegt að prófa hluta af hænsnastofni búsins, þó aldrei færri

en 100 fugla, og skal þess gætt að sem jöfnust hlutfallstala sé tekin úr hverjum hóp og aldursflokki.

5.4. Þegar sýking er staðfest með sýklarannsókn, skulu eldishús, hreiður, búr og útungunarvélar, sótthreinsaðar samkvæmt nánari fyrirmælum dýralæknis alifuglasjúkdóma.

5.5. Skylt er eiganda að veita skoðunarmanni nægilega aðstoð við blóðprófun endurgjaldslaust og fullan aðgang að öllum þeim húsum þar sem hænsni eru geymd. Ef skoðunarmaður telur nauðsynlegt, er eiganda skylt að veita fullkomnar upplýsingar hverjum hann hafi afhent unga eða egg til útungunar síðastliðið ár.

5.6. Óheimilt er að flytja egg eða fugla í hænsnabú sem hlotið hafa leyfi til að selja útungunaregg eða unga frá búi, þar sem blóðpróf hafa ekki verið framkvæmd.

IV. KAFLI.
Aðbúnaður og rekstrarleyfi alifuglabúa.

6. gr.

6.1. Alifuglabú skal þannig staðsett að ekki berist þaðan ódaunn sem sé til óþæginda, né að hætta sé að þangað berist smit fá öðrum alifuglabúum, útungunarstöðvum eða sláturhúsum. Fjarlægð milli alifuglabúa skal vera minnst einn km. Ennfremur skal við staðsetningu gætt ákvæða heilbrigðisreglugerðar nr. 149/1990.

Umhverfi húsanna skal vera þurrt og þrifalegt, svo að óhreinindi og smit berist ekki inn í húsin. Steypt stétt skal vera við dyr. Athafnasvæði búanna skal vera vel afgirt, eftir því sem aðstæður leyfa, til að koma í veg fyrir óþarfa og óæskilega umferð. Hlið skal að jafnaði vera lokað.

6.2. Fjöldi fugla á hverju búi skal taka mið af hættu á útbreiðslu sjúkdóma.

6.3. Við dyr hvers eldishúss, sem skulu vera læstar, á að vera nafn þess aðila, sem sér um og ber ábyrgð á því húsi.

6.4. Óviðkomandi aðilum skal bannaður aðgangur í alifuglabú. Gestum skulu afhentar yfirhafnir og skóhlífar til notkunar innandyra.

6.5. Í fordyri hvers eldishúss skal vera vaskur, heitt og kalt rennandi vatn, sápugjafi og sérstök geymsla fyrir hlífðarföt og skófatnað, sem notaður er eingöngu í eldishúsinu.

6.6. Öll hús sem alifuglar eru hafðir í, svo og fóðurgeymslur skulu vera meindýra- og fuglaheld. Ekki má hafa sundfugla og aðra alifugla á sama búi. Hundum og köttum skal ekki hleypt inn á alifuglabú, nema slíkt sé gert til að vinna á meindýrum og þá undir eftirliti og skulu þeir sérstaklega merktir búinu.

6.7. Gólf, veggir og loft í eldishúsum skulu vera vatnsþolin og slétt, svo að auðvelt sé að þrífa og sótthreinsa þau. Frárennsli með öruggum vatnslásum skulu vera frá hverju eldishúsi, og skal það leitt í rotþró.

6.8. Loftræstiþörf miðast við fóðurnotkun og skal vera lágmark $2m^3$/sek/tonn fóðurs notað á dag. Þó skal koltvísýringur í andrúmslofti ekki fara yfir 3000 ppm, ammóníak ekki yfir 25 ppm og brennisteinsvetni ekki yfir 0.5 ppm rúmmáls. Jafnframt skal rakastig vera milli 55% og 80%.

6.9. Ljósstyrkur og ljósatími skal ekki vera utan þessara marka: Í upphafi er lágmarksljósstyrkur 20 lux, sem lækkar niður í 10 lux við 2-3 vikna aldur og loks 6 lux seinni hluta vaxtartímans. Þó skal vera ljós a.m.k. 8 klst. á hverjum sólarhring og ljós slökkt í a.m.k. 30 mín. einu sinni á sólarhring. Heimilt er þó að hafa stöðugt ljós fyrstu 10 dagana.

6.10. Á hverju búi skal vera kælir til geymslu sýna, sem senda á til rannsóknar.

6.11. Dauða fugla, sem ekki eru sendir í rannsókn, skal brenna eða grafa jafnóðum á tryggilegan hátt og skal fylgja reglum heilbrigðisnefnda eins og þær eru á hverjum stað.

6.12. Héraðsdýralæknir skal árlega veita hverjum framleiðanda sem framleiðir á almennan markað rekstrarleyfi ef hann telur að fullnægt sé þeim skilyrðum um heilbrigði alifugla, húsakost, búnað, umgengni og aðra aðstöðu til alifuglaræktar sem sett eru í reglugerð þessari.
6.13. Gildistími rekstrarleyfis er þar til næsta skoðun fer fram. Enginn má stunda alifuglarækt til framleiðslu á almennan markað nema hafa til þess fullgilt leyfi.
6.14. Ef framleiðandi fullnægir ekki skilyrðum, sem sett eru í þessari reglugerð skal héraðsdýralæknir krefjast úrbóta skriflega þar sem tilgreind eru þau atriði sem lagfæra þarf. Héraðsdýralæknir skal gefa framleiðanda hæfilegan, tímabundinn frest til nauðsynlegra lagfæringa og endurbóta. Afrit af fyrirmælum þessum skal senda dýralækni alifuglasjúkdóma.
6.15. Telji héraðsdýralæknir, eftir að veittur frestur er liðinn, ástand á búinu enn óviðunandi, skal hann veita stuttan lokafrest að höfðu samráði við yfirdýralækni. Ef viðhlítandi úrbætur hafa ekki verið gerðar að lokafresti liðnum fellur rekstrarleyfi úr gildi. Héraðsdýralæknir skal tafarlaust tilkynna slíkt dýralækni alifuglasjúkdóma og yfirdýralækni.

7. gr.
Fóður og fóðurkerfi.

7.1. Hráefni til fóðurgerðar skal vera laust við salmonellasýkla, og skal það staðfest af viðurkenndri rannsóknastofu. Tilbúið fóður skal ávallt vera hitavögglað. Mölun á vögglum skal framkvæmd á þann veg að mengun eða smit geti ekki átt sér stað. Sótthreinsa skal mylluútbúnað reglulega.
7.2. Forðast ber að nota sekkjað fóður á alifuglabúum og óheimilt er að bera sekkjað fóður milli eldishúsa.
7.3. Fóðurgeymar sem og fóðurdreifikerfi skulu varin fyrir ágangi meindýra og fugla, sem og annarra dýra.
7.4. Fóðurgeymar skulu vera þannig frágengnir að þá sé auðvelt að þrífa og sótthreinsa og svo um þá búið að ekki myndist í þeim slagi. Sama máli gegnir um sambyggð fóðurmötunarkerfi.
7.5. Fóðurgeyma, fóðurgeymslur og annað tilheyrandi skal að jafnaði þrífa í hvert sinn sem nýr eldishópur er tekinn inn í húsin, en að lágmarki einu sinni á ári.
7.6. Fóður sem er eftir í fóðurdreifikerfi þegar skipt er um hóp í húsi skal fjarlægt og ekki gefið alifuglum.
7.7. Vatn skal uppfylla kröfur gildandi heilbrigðisreglugerðar um drykkjarvatn og sé vatn ekki fengið frá opinberri vatnsveitu skal héraðsdýralæknir taka vatnssýni einu sinni á ári til athugunar á gæðum vatnsins.
7.8. Fóður- og vatnsílát skulu þannig úr garði gerð og fyrir komið að auðvelt sé að fullnægja eðlilegum kröfum um hreinlæti.
7.9. Við flutning og geymslu á spónum eða öðrum undirburði, skal verja hann mengun.

V. KAFLI.
Um eldi alifugla.

8. gr.
Uppeldi stofnfugla og varphænsna.

8.1. Eldishús og búnaður þess skal vera hreinn og sótthreinsaður og hús skal hafa staðið tómt í a.m.k. einn mánuð áður en stofnfuglaungar eru settir í það.
8.2. Uppeldishús fyrir stofnfugla skal vera í a.m.k. eins km fjarlægð frá öðrum alifuglahúsum. Uppeldishús fyrir varphænsni skal vera í a.m.k. 500 m fjarlægð frá öðrum alifuglahúsum.
8.3. Starfsmenn við uppeldi alifugla skulu ávallt klæðast hreinlegum hlífðarfatnaði og skal ekki nota hann við önnur störf. Sá maður sem sér um hirðingu stofnfugla skal ekki fást við hirðingu á öðrum fuglum.

8.4. Öll varphænsni í sama húsi skulu að jafnaði vera jafngömul en stofnfuglar skulu undantekningarlaust vera jafngamlir.
8.5. Eigi skal hafa fleiri en 12 fullorðna fugla á hvern fermetra gólffletar.
8.6. Þar sem skömmtun á fóðri og vatni er nauðsynleg, við uppeldi stofnfugla skulu fóður og brynningartæki miðast við að allir fuglar geti komist að samtímis.
8.7. Héraðsdýralæknir skal hafa eftirlit með stofnfuglum tvisvar sinnum á uppeldistímanum hið minnsta, á 2-4 vikna og 14-16 vikna aldri og varphænsnum árlega. Ef um óeðlileg vanhöld er að ræða skal bústjóri gera héraðsdýralækni aðvart.
8.8. Senda skal sýni stofnfugla til rannsóknar á Tilraunastöð Háskólans í meinafræði á Keldum samkvæmt eftirfarandi reglum:
2 - 4 vikna 1% fugla, lágmark 20 fuglar
14 -16 vikna 1% fugla, lágmark 10 fuglar (í síðasta lagi 15 dögum fyrir flutning í stofnhús).
8.9. Ef sjúkdómar greinast í stofnfuglum skal dýralæknir alifuglasjúkdóma gera tillögur um aðgerðir. Ef um næman smitsjúkdóm er að ræða skal haft samráð við yfirdýralækni um nauðsynlegar ráðstafanir, til að hefta útbreiðslu hans.
8.10. Starfsmaður skal halda nákvæmar skýrslur um aldur, vanhöld, þyngdaraukningu fugla, fóðurnotkun, vatnsnotkun og hita- og rakastig.

9. gr.
Eldi stofnfugla.

9.1. Eldishús og búnaður þess skal vera hreinn og sótthreinsaður og hús hafa staðið tómt í einn mánuð hið skemmsta áður en stofnfuglar eru settir í það.
9.2. Fleira en eitt hús með stofnfuglum mega standa saman en þau skulu þó vera í a.m.k. 500 m fjarlægð frá öðrum alifuglahúsum.
9.3. Þeir sem hirða stofnfugla skulu að jafnaði ekki annast hirðingu á öðrum fuglum. Við störf í eldishúsum skal ávallt klæðast hreinlegum hlífðarfatnaði sem nota skal eingöngu innan hvers eldishúss.
9.4. Fuglar í hverju húsi skulu vera jafngamlir, þó má skipta um hana einu sinni á eldistímanum.
9.5. Eigi skal hafa fleiri en 7 fugla á hvern fermetra gólffletar.
9.6. Héraðsdýralæknir skal hafa eftirlit með stofnfuglum tvisvar á ári. Ef um óeðlileg vanhöld er að ræða, skal bústjóri gera héraðsdýralækni aðvart, sbr. 4. gr.
9.7. Egg skulu tínd a.m.k. þrisvar á sólarhring og þau sótthreinsuð jafnóðum á viðurkenndan hátt.
9.8. Starfsmaður skal halda nákvæmar skýrslur um aldur, vanhöld, fóðurnotkun, þyngdaraukningu, vatnsnotkun, varp, hita- og rakastig.
9.9. Sýni til rannsóknar skal senda reglulega til dýralæknis alifuglasjúkdóma, eftir nánari reglum sem hann setur í samráði við yfirdýralækni.

10. gr.
Eldi varphænsna.

10.1. Eldishús og búnaður þess skal vera hreinn og sótthreinsaður og æskilegt er að hús hafi staðið tómt í a.m.k. hálfan mánuð áður en varphænsni eru sett í það.
10.2. Ef fuglar eru hafðir á gólfi skal eigi hafa fleiri en 9 fugla á hvern fermetra.
10.3. Héraðsdýralæknir skal hafa eftirlit með fuglunum, að lágmarki einu sinni á ári. Ef um óeðlileg vanhöld er að ræða skal bústjóri gera héraðsdýralækni aðvart, sbr. 4. gr.
10.4. Starfsmaður skal halda nákvæmar skýrslur um aldur, vanhöld, fóðurnotkun, varp, hita- og rakastig.

11. gr.

Eldi kjúklinga.

11.1. Eldishús og búnaður þess skal vera hreinn og sótthreinsaður og hús hafa staðið tómt í a.m.k. hálfan mánuð áður en daggamlir ungar eru settir í það.

11.2. Fuglar í sama eldishúsi skulu vera jafngamlir. Fuglar skulu vera frá sömu útungunarstöð og æskilegt að þeir séu úr eggjum frá sama stofnbúi.

11.3. Ekki skal hafa fleiri en 19 fugla á hvern fermetra gólffletar eða sem svarar 32 kg lifandi þunga á fermetra.

Hiti skal vera 32° C fyrstu fjóra ævidagana og lækkar síðan um hálfa gráðu á dag að 23° C við fjögurra vikna aldur. Fóðurrými skal vera 3,3 cm hið minnsta á hvern kjúkling með keðjufóðrun en þar sem pönnufóðrun er notuð skal vera einn pönnufóðrari á hverja 70 kjúklinga. Eitt brynningartæki skal vera fyrir hverja 200 kjúklinga. Lýsing í byrjun eldis skal vera 20 lux, sem lækkar í 6 lux við þriggja vikna aldur. Ljós skulu slökkt í a.m.k. 30 mín. einu sinni á sólarhring eftir fyrstu 10 dagana.

11.4. Héraðsdýralæknir skal hafa reglubundið eftirlit með rekstri kjúklingabúa eftir nánari reglum sem dýralæknir alifuglasjúkdóma setur í samráði við yfirdýralækni. Ef um óeðlileg vanhöld er að ræða skal héraðsdýralækni gert aðvart, sbr. 4. gr.

11.5. Slátra skal kjúklingum 14-28 daga gömlum til gerlafræðilegra athugana, 0,2-1% fugla, lágmark 10 fugla og þeir sendir til rannsóknar á Tilraunastöð Háskólans í meinafræðum á Keldum, sbr. 1. mgr. 11. gr. reglugerðar um slátrun alifugla nr. 260/1980.

11.6. Starfsmaður skal halda nákvæmar skýrslur um aldur, vanhöld, fóðurnotkun, hita- og rakastig.

VI. KAFLI.

Aðbúnaður og rekstrarleyfi útungunarstöðva.

12. gr.

Húsakostur og búnaður.

12.1. Útungunarstöð skal standa í a.m.k. eins km fjarlægð frá eldishúsum alifugla.

12.2. Húsnæði það sem útungun fer fram í skal vera rúmgott miðað við þarfir. Húsnæði skal þannig úr garði gert að auðvelt sé að hreinsa það og sótthreinsa. Þar skal vera góð aðstaða til að þrífa eggjabakka og annan búnað og áhöld. Þar skal vera hreinlætisaðstaða og aðstaða til fataskipta. Gólf skulu vera úr steinsteypu, gallalaus, með fullkomnum niðurföllum, sem tengd eru í rotþró. Húsnæði, búnaði og áhöldum skal halda hreinum og þrifalegum og þar má ekki geyma hluti sem eru starfseminni óviðkomandi. Útungunarstöðvar skulu þannig búnar að þangað komist hvorki meindýr eða fuglar.

12.3. Starfsfólk útungunarstöðvar skal ekki sjá um hirðingu á öðrum fuglum né starfa í alifuglasláturhúsi. Við störf skal ávallt klæðast hreinlegum hlífðarfatnaði, sem nota skal eingöngu í útungunarstöðinni. Óviðkomandi er bannaður aðgangur að útungarstöðvum nema gætt sé sérstakra varúðarráðstafana. Óheimilt er að hafa heimilisdýr, búrfugla eða dúfur á útungunarstöðvum.

12.4. Aðeins má taka við útungunareggjum frá viðurkenndum stofnbúum og skal fylgja vottorð viðkomandi héraðsdýralæknis.

12.5. Útungunaregg skal sótthreinsa, þegar komið er með þau í stöðina og eins þegar þau eru sett í vélar, samkvæmt reglum sem dýralæknir alifuglasjúkdóma setur í samráði við yfirdýralækni.

12.6. Fúlegg úr útungunarvélum, eggjaskurn, sjálfdauða unga eða unga sem eru deyddir skal hirða jafnóðum og brenna eða grafa á tryggilegan hátt. Eggjabakka, búnað og áhöld skal hreinsa og sótthreinsa eftir hverja notkun og útungunarvélar og klekjara í hvert sinn sem

útungun hefst á ný. Samráð skal hafa við héraðsdýralækni um sótthreinsun. Þess skal gætt að hún skaði hvorki egg eða unga. Öll sótthreinsiefni skal geyma þar sem óviðkomandi nær ekki til.

12.7. Kyngreining á ungum skal fara fram í sérherbergi. Þeir sem kyngreina unga skulu halda áhöldum sínum vel hreinum og sótthreinsa þau að loknu starfi í útungunarstöðinni. Þeir skulu hafa sérstök hlífðarföt og skófatnað við vinnu sína, sem auðvelt er að þvo og sótthreinsa og í öllu starfi skulu þeir gæta þess að bera ekki smitefni milli stöðva. Unga, sem deyða þarf að lokinni kyngreiningu skal aflífa með jafn skjótum og sársaukalitlum hætti og kostur er.

12.8. Til flutnings á daggömlum ungum skal nota hreinar, ónotaðar umbúðir. Umbúðir skulu greinilega merktar „Lifandi ungar" og skal þess gætt að sem best fari um ungana meðan á flutningi stendur og leitast skal við að flutningar á ungunum séu eins beinir og greiðir og kostur er.

12.9. Starfsmaður skal halda nákvæmar skýrslur um móttöku eggja, fjölda, árangur útungunar og dreifingu unga. Auðkenna skal egg úr hverju eldishúsi.

12.10. Verði vart óeðlilegra vanhalda í útungunarstöð eða í ungum seldum frá útungunarstöð skal umráðamaður stöðvarinnar gera héraðsdýralækni aðvart.

12.11. Komi upp alvarlegur smitsjúkdómur eða grunur um smitsjúkdóm að mati héraðsdýralæknis í fuglum í útungunarstöð eða á búi sem afhendir egg, skal héraðsdýralæknir hlutast til um að nauðsynleg sýni séu send til rannsóknar án tafar. Er honum heimilt í samráði við yfirdýralækni, að stöðva sölu á ungum frá stöðinni fyrirvaralaust uns nauðsynlegar ráðstafanir hafa verið gerðar til að koma í veg fyrir smitdreifingu. Eiganda eða umráðamanni er skylt að veita nauðsynlega aðstoð við sýnatöku og láta sýni af hendi endurgjaldslaust.

13. gr.

Eftirlit.

13.1. Héraðsdýralæknar skulu eftir nánari reglum dýralæknis alifuglasjúkdóma og yfirdýralæknis hafa reglubundið eftirlit með rekstri útungunarstöðva.

13.2. Héraðsdýralæknar skulu halda skýrslu um eftirlitsferðir sínar, á eyðublöð sem dýralæknir alifuglasjúkdóma lætur þeim í té.

13.3. Ef útungunarstöð fullnægir ekki skilyrðum, sem sett eru í þessari reglugerð skal héraðsdýralæknir krefjast úrbóta skriflega. Héraðsdýralæknir skal gefa hæfilegan tímabundinn frest til nauðsynlegra lagfæringa og endurbóta. Afrit af fyrirmælum þessum skal senda dýralækni alifuglasjúkdóma.

13.4. Nú telur héraðsdýralæknir að ítrekuðum kröfum um úrbætur hafi ekki verið sinnt á viðunandi hátt eftir að veittur frestur er liðinn og skal hann þá veita stuttan lokafrest í samráði við yfirdýralækni. Ef viðhlítandi úrbætur hafa ekki verið gerðar að lokafresti liðnum fellur rekstrarleyfi útungunarstöðvarinnar úr gildi. Héraðsdýralæknir skal tafarlaust tilkynna þetta dýralækni alifuglasjúkdóma og yfirdýralækni.

14. gr.

Leyfisveiting.

14.1. Allir þeir sem stunda útungun á alifuglaeggjum með vélum, skulu hafa til þess skriflegt leyfi landbúnaðarráðuneytisins.

14.2. Umsókn um leyfi til þess að reka útungunarstöð, skal senda landbúnaðarráðuneytinu, ásamt umsögn viðkomandi héraðsdýralæknis og vottorði um heilsufar fugla á búi eða búum þeim sem láta af hendi útungunaregg til stöðvarinnar. Ennfremur skal fylgja umsókninni lýsing á stærð og gerð húsnæðis stöðvarinnar, útungunarvélum og afkastagetu þeirra, sem og öðrum búnaði.

14.3. Landbúnaðarráðuneytið veitir leyfi til starfrækslu útungunarstöðva, að fengnum meðmælum yfirdýralæknis. Samþykki dýralæknis alifuglasjúkdóma þarf fyrir öllum meiri háttar breytingum á húsnæði, búnaði og vinnutilhögun. Leyfi má afturkalla án fyrirvara ef ástæða þykir til t.d. vegna sjúkdóma eða brota á settum reglum, án þess að bætur komi fyrir.

VII KAFLI.

Ýmis ákvæði.

15.gr.

Eldi í búrum o.fl.

15.1. Við eldi alifugla í búrum skal fylgt ákvæðum reglugerðar nr. 125/1986 um hænsnahald í búrum.

15.2. Brot gegn reglugerð þessari varða missi réttinda til eldis alifugla, útungunar og til þess að afhenda unga eða útungunaregg í eitt ár eða lengur, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

16. gr.

Gildistaka o.fl.

16.1. Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 77/1981 og öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 429 2. nóvember 1984 um útungunarstöðvar og ráðstafanir gegn kjúklingasótt og öðrum smitsjúkdómum alifugla.

16.2. Þeir aðilar sem hafa leyfi til sölu á ungum og til útungunar á eggjum, halda leyfum sínum þar til gildistími þeirra rennur út. Um endurnýjun leyfa fer eftir ákvæðum þessarar reglugerðar.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Framleiðendum sem ekki uppfylla skilyrði 6.1., 8.2., 9.2. og 14.1., um fjarlægðarmörk, skal gefinn frestur til 1. janúar 1994 til að fullnægja ákvæðum þeirra málsgreina.

II.

Þar til ráðinn hefur verið sérstakur dýralæknir alifuglasjúkdóma, skal yfirdýralæknir annast skyldur hans samkvæmt reglugerð þessari.

Landbúnaðarráðuneytið, 24. október 1990.

Steingrímur J. Sigfússon.

Jón Höskuldsson.

Nr. 429 26. október 1990

SAMÞYKKT

um breytingu á samþykkt um stjórn Stykkishólmsbæjar og fundarsköp bæjarstjórnar nr. 213/1987.

1. gr.

62. gr. samþykktarinnar orðist svo:

Bæjarstjórn kýs í eftirtaldar nefndir, ráð og stjórnir:

A. **Til eins árs.** Á fundi í júní ár hvert:

1. *Bæjarráð.* Þrír aðalfulltrúar úr bæjarstjórn, sem aðalmenn og jafnmargir til vara skv. 55. gr. sveitarstjórnarlaga nr. 8/1986.